

Η πνευματική κληρονομιά του Χρυσοστόμου Σμύρνης.

Γράφει ο Κωνσταντίνος Χολέβας – Πολιτικός Επιστήμων.

Τον Νοέμβριο του 1992 η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Ελλάδος κατέταξε επισήμως στη χορεία των Αγίων τον μαρτυρικό Μητροπολίτη Σμύρνης Χρυσόστομο και τους άλλους κληρικούς που βρήκαν τον θάνατο στα χέρια των Τούρκων.

Οι Μητροπολίτες Ικονίου Προκόπιος, Μοσχονησίων Αμβρόσιος, Κυδωνιών Γρηγόριος και ο Επίσκοπος Ζήλων Ευθύμιος (μαρτύρησε στον Πόντο το 1921) ανήκουν, μαζί με 350 περίπου απλούς κληρικούς, στον μακρύ κατάλογο των εθνοϊερομαρτύρων. Πολλοί από αυτούς σταυρώθηκαν, πεταλώθηκαν, ετάφησαν ζωντανοί και γενικώς υπέφεραν απερίγραπτα μαρτύρια στα χέρια των τακτικών ή ατάκτων Τούρκων ενόπλων.

Η μνήμη τους τιμάται σε όλους τους ναούς μας την Κυριακή προ της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού. Φέτος, το 2019, αντιστοιχεί στις 8 Σεπτεμβρίου και συμπίπτει με τον εορτασμό του Γενεσίου της Θεοτόκου.

Ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος Καλαφάτης είχε θεολογική και ευρύτερη μόρφωση και φλεγόταν από αγάπη για την Εκκλησία και την Πατρίδα. Ήταν εκφραστής έργω και λόγω της Ελληνορθόδοξης Παράδοσής μας και πίστευε ότι οι Ορθόδοξοι κληρικοί δικαιούνται, αλλά και υποχρεούνται, να εργάζονται για την εθνική αφύπνιση και για την καλλιέργεια του αγνού πατριωτισμού.

Αγωνίσθηκε κατά τη διάρκεια του Μακεδονικού Αγώνος (1904-1908) ως Μητροπολίτης Δράμας, Ζιχνών και Νευροκοπίου και κυνηγήθηκε από Τούρκους και Βουλγάρους. Όταν οι Οθωμανοί τον έδιωξαν από τη Δράμα ο Γεώργιος Σουρής τον τίμησε με το ακόλουθο τετράστιχο στην εφημερίδα «Ο Ρωμηός»:

**Έπαινος και για τον Δράμας
Τον παπά, τον ήρωά μας
Δείχνει στήθος μαχητού
Μπρος στις λόγχες του εχθρού!**

Το Πατριαρχείο τον τοποθέτησε στη Σμύρνη και από εκεί ο Χρυσόστομος κατέγραψε τις πρώτες σφαγές και εκτοπίσεις Ελλήνων από τα παράλια της Μικράς Ασίας. Ήταν ο διωγμός του 1914, τον οποίο κατήγγειλε το Οικουμενικό Πατριαρχείο με τη σχετική Μαύρη Βίβλο του 1919. Οι διωγμοί του 1914 καταδεικνύουν ότι οι Νεότουρκοι, που πήραν την εξουσία από τον Σουλτάνο, ήσαν ρατσιστές και οπαδοί της εξοντώσεως όλων των Χριστιανικών κοινοτήτων. Τα γεγονότα του 1914 απαντούν επίσης σε ορισμένους σύγχρονους ιστορικούς, οι οποίοι δικαιολογούν τα τουρκικά εγκλήματα και λένουν ότι όσα έγιναν το 1922 (Γενοκτονία και όχι «συνωστισμός») ήταν η απάντηση των Τούρκων στην παρουσία του Ελληνικού Στρατού στη Μικρά Ασία. Όμως ο Στρατός μας αποβιβάσθηκε στη Σμύρνη τον Μάιο του 1919, ενώ οι σφαγές κατά των Ελλήνων άρχισαν πριν από 5 ολόκληρα χρόνια: Το 1914.

Αντίπαλος του Χρυσόστομου στάθηκε ο Ύπατος Αρμοστής της Ελλάδος στη Σμύρνη, ο μυστηριώδης Αριστείδης Στεργιάδης. Απαγόρευε στους Ιεράρχες να έχουν πατριωτικό λόγο. Το ίδιο επιθυμούν και ορισμένοι μμητές του Στεργιάδη στην εποχή μας. Τους θυμίζω ότι ο Στεργιάδης διέφυγε με αγγλικό πλοίο, ενώ ο Μητροπολίτης Χρυσόστομος έμεινε εκεί και θανατώθηκε μαρτυρικώς υπέρ του ποιμνίου του.

Άρθρο στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ, 8.9.2019

Πηγή : www.antibaro.gr/article